

bliver harmoniseret i samtlige de medlemslande, der går ind i euroland. Vi ser jo, hvordan dette allerede foregår, og hvordan den danske regering allerede i dag frivilligt – fordi ikke vi er med i euroen, men af egen vilje – prøver at tilpasse sig så meget som muligt ved at lave efterlønsnedskæringer, ved at lave dagpengenedskæringer, ved i det hele taget at føre ØMU-politik.

Det, det handler om, er konservativ økonomisk politik. Og derfor er det da ikke overraskende og bestemt ikke uforståeligt, at partier som Venstre og De Konservative er jublende tilhængere af denne euro, for hvis euroen bliver vedtaget, så behøver de sådan set ikke engang at møde frem her i Folketinget for at få deres politik gennemført. De kan ligge hjemme på deres sofa og se på, hvordan konservativ politik pr. automatik kommer til at regere her i Danmark og ikke Folketinget. Det er jo, hvad den her diskussion i virkeligheden fundamentalt drejer sig om.

Så har vi i efteråret også haft en debat om den valutaaftale, som jo altså hedder ERM II, som blev indgået med økonomiministeren som den ledende danske part og centralbanken i Frankfurt.

Vi er i Enhedslisten meget bekymrede for den aftale med det snævre bånd, som blev indgået, og vi er tilhængere af, at Danmark udtræder af den aftale. De farer, som er forbundet med den aftale, er helt blevet overset i debatten. Men rent faktisk har den snævre tilknytning til euroen, som man altså allerede har indgået en aftale om med centralbanken, jo den konsekvens, at Danmark i praksis er bundet af alle de beslutninger, som centralbankdirektørerne træffer. Sådan er det jo desværre i praksis allerede i dag med den aftale.

Det betyder jo, at hvis der så opstår en krisesituation for den danske krone, ja, så har vi kun én valgmulighed, nemlig at følge de diktater, der kommer fra Frankfurt. Hvis der bliver spekuleret mod kronen, ja, så vil der blive krævet økonomiske indgreb her i Danmark – økonomiske indgreb af borgerlig politisk art. Og vi ved godt, hvem det ville ramme. Det ville ramme de arbejdsløse, det ville ramme pensionisterne, det ville ramme dem, det altid rammer.

Alternativet er selvfølgelig, at man ikke har en sådan aftale, at man ligesom Sverige og Storbritannien bevarer sin valutapolitiske uafhængighed i en sådan situation, at man altså også i en sådan situation vil kunne have den mulig-

hed, at man devaluerer, hvis det er det bedste at gøre i en sådan situation af hensyn til beskæftigelsen, af hensyn til at samfundsøkonomien ikke skal gå i stå.

Disse muligheder har man afskrevet sig, og man har sat sig i en situation, hvor centralbanken kan sætte Danmark pistolen for brystet og i en sådan situation tvinge os til at danse efter deres pibe.

Allerede i dag koster den politik mange tusinde arbejdspladser i Danmark. Nemlig fordi den danske kurs – kronkurs – er blevet tvunget opad inden for det sidste års tid med ca. 5 pct., og denne kursstigning, denne realstigning i den danske kronkurs, koster daglig arbejdspladser. Det er ikke noget naturgivent, at kronen absolut hele tiden skal stige i værdi. Det kalder man fastkurspolitik, men det er jo i virkeligheden ikke fastkurspolitik. Det er stigningspolitik i kronkursen, og det er ingen naturlov, at den danske krone bare skal stige og stige med tab af arbejdspladser til følge. Dette tab af arbejdspladser indgår aldrig fra regeringens og de borgerliges side i den debat om euroens økonomiske konsekvenser.

Jeg tror på, at en seriøs og grundig økonomisk analyse vil vise, at vi vil være bedre tjent med at have samme situation som Sverige, Norge og Storbritannien.

Så er der rejst nogle spørgsmål omkring en folkeafstemning.

Jeg synes, at man allerførst, før man overhovedet begynder at snakke om folkeafstemning, må se i øjnene, at så skal vi først have en grundlovsundersøgelse. Det her handler om afgivelse af suveræniteten i et voldsomt stort omfang, og vi ved – det ligger også i Højesterets dom – at der altså er en grænse for, hvor meget suveræniteten man kan overdrage til Bruxelles og Frankfurt uden at foretage en grundlovsændring.

Jeg synes, at de, der hele tiden snakker om, at nu skal vi snart have en folkeafstemning, i hvert fald bør svare på dette spørgsmål: Har de undersøgt, om man overhovedet kan vedtage en dansk tilslutning til euroen uden at ændre grundloven? Jeg tror det faktisk ikke. Jeg tror faktisk godt, man kan forestille sig, at så vil smertegrænsen – måske endda for Højesteret – være nået. Derfor kan man efter min opfattelse ikke bare kaste sig ud i en folkeafstemning, man må undersøge grundlovs spørgsmålet først.

Så skal jeg afslutningsvis stille et spørgsmål til statsministeren, for nu har vi jo drøftet med